

การพัฒนาความสามารถการอ่านและการเขียน ด้วยการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคล
ร่วมกับชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียน
ที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้*

DEVELOPING READING AND WRITING ABILITIES THROUGH PERSONALIZED
LEARNING MANAGEMENT IN COMBINATION WITH A READING AND
WRITING SKILL SET FOR STUDENTS WITH LEARNING DISABILITIES

กฤติยา จันวงษา¹, สาคร อัมจักร²

ChitrawadiKoedsiri¹, Sakorn Atthachakara²

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม^{1,2}

Faculty of Education, Mahasarakham University^{1,2}

Email : 63010582033@msu.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การอ่านและการเขียน ด้วยการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคลร่วมกับชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ที่มีประสิทธิภาพ 80/80 2) เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำ ก่อนเรียนและหลังเรียน เทียบเกณฑ์ร้อยละ 80 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 17 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1) แผนการสอนเฉพาะบุคคล เรื่องมาตราตัวสะกด จำนวน 3 แผน 2) ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ จำนวน 3 ชุด 3) แบบทดสอบการอ่านและการเขียน เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ วิเคราะห์โดยใช้ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพ (E1/E2) ในวงจรปฏิบัติที่ 1 เท่ากับ 51.99/74.12 เมื่อปรับปรุง แก้ไขการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้จากปัญหาที่ได้จากการสังเกตและการสะท้อนผลการเรียนรู้ ในวงจรปฏิบัติที่ 2 และวงจรปฏิบัติที่ 3 ทำให้กิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพดีขึ้นตามลำดับ เท่ากับ 75.00/81.18 ในวงจรปฏิบัติที่ 2 และเท่ากับ 82.43/85.88 ในวงจรปฏิบัติที่ 3 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 2) นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ หลังเรียนในวงจรปฏิบัติที่ 1 อยู่ในระดับปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 50.88, วงจรปฏิบัติที่ 2 อยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 64.71 และวงจรปฏิบัติที่ 3 อยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 81.76 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

คำสำคัญ : การจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคลร่วมกับชุดฝึกทักษะ; ภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้; ความสามารถในการอ่านและการเขียน

ABSTRACT

The objectives of this research were 1) to develop reading and writing learning activities. With individualized learning management together with reading and spelling practice kits for students with learning disabilities to pass the criteria 80 percent 2) to compare reading and writing skill set before and after using for Student's criteria 80 percent. The sample of this research were Prathomsueksa 4-6, 17 people. The instruments consisted of 1) Individual Implementation Plan: IIP on spelling section, 3 plans 2) three sets of reading and spelling lessons 3) exam of reading and writing There are 20 questions and a multiple-choice format with 4 alternatives. Statistical values analyzed included frequency, percentage, mean, standard deviation.

The research revealed: 1) The efficiency (E1/E2) in the first operating cycle was 51.99/74.12 when adjusted. Fix the organization of learning activities from the problems obtained from observation and reflection on the learning results in the 2nd practice circuit and the 3rd practice circuit, making the learning activities more efficient, respectively, equal to 75.00/81.18 in the cycle. Practice 2 and equal to 82.43/85.88 in Practice Cycle 3, meeting the 80/80 criterion. 2) Students with learning disabilities After studying in the 1st practical circuit, it is at the improvement level. Representing 50.88 percent, the 2nd practical cycle was at a fair level. Representing 64.71 percent and the 3rd practice circuit was at a very good level. accounted for 81.76 percent, which is according to the assumption.

Keywords : Individualized learning management combined with skills training package; Learning disabilities; Reading and writing abilities

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเน้นความสำคัญในการวางรากฐานชีวิตของเด็กไทยให้เจริญเติบโตอย่างสมบูรณ์และมีพัฒนาการสมวัยอย่างสมดุลทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สังคมและสติปัญญา บนพื้นฐานของความแตกต่างระหว่างบุคคล ทำให้สังคมในปัจจุบันได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาเด็กอย่างกว้างขวาง และตระหนักถึงความสำคัญในการจัดการศึกษาแก่เด็กตั้งแต่ระดับปฐมวัยที่มีความต้องการปกติ รวมถึงเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทต่าง ๆ เด็กที่มีความต้องการพิเศษมีหลายประเภท ซึ่งจะเห็นได้ชัดจากความผิดปกติทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา แต่มีอีกประเภทหนึ่งซึ่งมองโดยรวมเหมือนเด็กปกติ แต่ความสามารถในการเรียนรู้เป็นปัญหาในการเรียนการสอนของชั้นเรียนและครูผู้สอนยังมีความเข้าใจเกี่ยวกับเด็กประเภทนี้น้อยมาก ซึ่งเด็กประเภทนี้เรียกว่า เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ (ดาร์ณี ศักดิ์ศิริผล, 2549) เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หรือเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้หรือเด็กแอลดี (LD-Learning Disabilities) เป็นเด็กที่มีความยุ่งยากในการอ่าน การเขียนและ คิดคำนวณ (สมพร หวานเสร็จ, 2552) เป็นเด็กที่ไม่มีความบกพร่องทาง สติปัญญา มี

สภาพร่างกาย จิตใจ อารมณ์ปกติ แต่เรียน หนังสือไม่ได้เนื่องจากสมรรถนะความสามารถในการนำข้อมูลไปใช้ แต่บุคคลเหล่านี้สามารถเรียนรู้ได้ ด้วยการ หาทางให้เขาเรียนรู้ได้ถูกต้อง จากการวิจัยพบว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ นั้น ถ้าได้รับความช่วยเหลือตั้งแต่ต้น เด็กจะประสบความสำเร็จประมาณร้อยละ 80 และเด็กจะสามารถพัฒนาทักษะต่าง ๆ ตามอายุได้ (ดาร์ณี ศักดิ์ศิริผล, 2549; Lerner et al., 2003; ผดุง อารยะวิญญู, 2542; ศันสนีย์ ฉัตรคุปต์, 2544)

การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดมหาสารคามรวมไปถึงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ตลอดจนโรงเรียนบ้านไถ่ได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่องและในแต่ละปีมีเด็กที่มีความบกพร่องทางการอ่านและการเขียนซึ่งเด็กเหล่านี้จะไม่สามารถอ่านหรือเขียนได้เท่ากับเด็กปกติ กระบวนการจัดการการเรียนการสอนต้องเปิดโอกาสให้ทุกคนได้รับประโยชน์เต็มที่จนสามารถพัฒนาไปสู่ระดับสูงสุดตามศักยภาพของแต่ละคน ต้องอาศัยแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล การจัดโปรแกรมการศึกษาที่เหมาะสม ที่สอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคล วิธีการที่นำมาใช้เพื่อพัฒนาเด็กที่มีความต้องการพิเศษ จึงจำเป็นต้องปรับให้เหมาะสมกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละคน ในการที่ทำได้ ครูผู้ปกครอง รวมไปถึงผู้ที่เกี่ยวข้องจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมและให้ความสำคัญต่อการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเพื่อแก้ไขปัญหาต่อไป ปัจจุบันพบว่า มีนักเรียนโรงเรียนบ้านไถ่ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียน ซึ่งเกิดขึ้นเนื่องจากสมองซีกซ้ายบกพร่อง หรือมีความยากลำบากในการจัดกระทำข้อมูล นักเรียนจะแสดงพฤติกรรมด้านการอ่านดังนี้ อ่านซ้ำ อ่านเสียงผิดเพี้ยน ประสมคำไม่ได้ จำรายละเอียดของคำไม่ได้ อ่านข้ามคำที่อ่านไม่ได้ อ่านตกหล่น หรืออ่านเพิ่มคำ ผันเสียงวรรณยุกต์ สับสน หรือผันไม่ได้ อ่านเสียงดังอ้อมแอ้มอยู่ในลำคอ แทนที่คำที่อ่านไม่ออกด้วยคำอื่น อ่านตะกุกตะกัก ต้องสะกดไปด้วยระหว่างที่อ่าน อ่านกลับคำ สับสนมาตราตัวสะกดต่าง ๆ อ่านคำควบกล้ำไม่ได้ สับสนเสียงสระโดยเฉพาะสระประสม สระลดรูป ขาดสมาธิในการเรียน ด้านการเขียน นักเรียนจะเขียนซ้ำ เขียนตัวอักษรกลับหลัง วนหัวพยัญชนะหลายรอบ สะกดคำผิดบ่อยแม้แต่คำง่าย ๆ เขียนแล้วลบบ่อย เขียนแล้วอ่านไม่รู้เรื่อง เขียนเพิ่มหรืออาจเขียนตกหล่น วางสระและวรรณยุกต์ไม่ถูกที่ เขียนตัวอักษรสลับกัน เป็นสาเหตุให้นักเรียนเหล่านี้ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียน ถึงแม้ว่านักเรียนจะมีระดับสติปัญญาเหมือนนักเรียนปกติอื่นๆ ก็ตาม แต่หากนักเรียนกลุ่มนี้ได้รับความช่วยเหลือให้เกิดการเรียนรู้ที่เหมาะสม ก็สามารถประสบความสำเร็จได้เช่นเดียวกับนักเรียนปกติ ซึ่งเด็กนักเรียนกลุ่มนี้ได้มีการคัดกรองจากครูประจำชั้นและผ่านการคัดกรองจากครูผู้ผ่านการอบรมด้านการพัฒนาเด็กบกพร่องทางการเรียนรู้มาแล้ว จึงทำให้ผู้วิจัยคิดแก้ปัญหาโดยการพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียน ด้วยการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคลร่วมกับชุดฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำ เพื่อให้เกิดเครื่องมือที่หลากหลาย และผู้เรียนเกิดทักษะทางการอ่านและการเขียนที่ดีขึ้น

จากผลการคัดกรองโดยคณะกรรมการ 3 ฝ่ายคือ ผู้อำนวยการ ผู้ปกครอง ครูผู้สอน โดยใช้แบบคัดกรองจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 คัดกรองภาคเรียนละ 1 ครั้ง โดยจะแบ่งการคัดกรองออกเป็น 4 ด้านคือด้านการอ่าน ด้านการเขียน ด้านการคำนวณ และด้านพฤติกรรมทั่วไป ผลการคัดกรองพบว่า ด้านการอ่านและการเขียน เกณฑ์ที่ใช้ทั้งหมด 10 ข้อถ้าตอบว่าใช่มากกว่า 7 ข้อขึ้นไปแสดงว่ามีแนวโน้มที่จะเป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้าน

การอ่านและการเขียนซึ่งเด็กที่มีความบกพร่องทางการอ่านและการเขียนซึ่งเด็กเหล่านี้จะไม่สามารถอ่านหรือเขียนได้เท่ากับเด็กปกติ

ดังนั้นจึงทำให้ผู้วิจัยคิดแก้ปัญหาโดยการพัฒนาความสามารถการอ่านการเขียน ด้วยการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคลร่วมกับชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนบ้านไถ่นา อำเภอบึงสามพัน จังหวัดมหาสารคาม ด้วยรูปแบบการวิจัยปฏิบัติการ (Action research) ที่ใช้ในการดำเนินการและเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย เพื่อพัฒนาทักษะปฏิบัติ ประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ขั้นวางแผน (Plan) เป็นขั้นตอนการสำรวจปัญหาและวางแผนการดำเนินการ ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติการ (Action) คือ ขั้นของการดำเนินการจัดกิจกรรมและเก็บรวบรวมข้อมูลตามที่ได้วางแผนไว้ ขั้นที่ 3 ขั้นสังเกตการณ์ (Observe) เป็นขั้นของการสังเกตและบันทึกผลจากการจัดการเรียนการสอนดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลทำโดยผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัย (ครูพี่เลี้ยง) และสัมภาษณ์ นักเรียนกลุ่มเป้าหมาย ขั้นที่ 4 ขั้นการสะท้อนการปฏิบัติ (Reflect) ขั้นของการนำข้อมูลที่ได้รวบรวมไว้มาน วิเคราะห์ปัญหาและหาแนวทางการแก้ไข เพื่อพัฒนาศักยภาพผู้เรียนให้สามารถอ่านออกเขียนได้

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การอ่านและการเขียน ด้วยการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคลร่วมกับชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่มีประสิทธิภาพ 80/80

2.2 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำ ก่อนเรียนและหลังเรียน เทียบเกณฑ์ร้อยละ 80

3. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

3.1 พัฒนาศักยภาพของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำ ให้สามารถอ่านและเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.2 เป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของครูเพื่อนำไปพัฒนาใช้กับเด็กที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้

3.3 เป็นแนวทางสำหรับโรงเรียนและหน่วยงานอื่น ๆ รวมไปถึงผู้ที่สนใจ เพื่อนำไปประยุกต์ใช้กับเด็กที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ของตนเองต่อไป

4. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) โดยการนำหลักการและขั้นตอนของการวิจัยปฏิบัติการตามแนวของ Kemmis and McTaggart (1988) มาเป็นแนวทางในการดำเนินการวิจัย ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินการตามวงจรปฏิบัติการ 4 ขั้นตอน ดังนี้

- 1) การวางแผนเพื่อไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น (Planning)
- 2) ลงมือปฏิบัติการตามแผน (Action)
- 3) สังเกตการณ์ (Observation)

4) สะท้อนกลับ (Reflection) กระบวนการและผลของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น และปรับปรุงแผนการปฏิบัติงาน (Re- Planning) โดยดำเนินการเช่นนี้ต่อไปเรื่อย ๆ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนบ้านไถ่ อำเภอบึงสามพัน จังหวัดมหาสารคาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 17 คน ได้มาโดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้แบ่งเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1) เครื่องมือที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีทั้งหมด 2 ชนิด ดังนี้

1.1) แผนการสอนเฉพาะบุคคล (Individual Implementation Plan: IIP) เรื่อง มาตรการตัวสะกด จำนวน 3 แผน แผนละ 4 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง

1.2) ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ ซึ่งประกอบไปด้วยชุดฝึกทักษะดังนี้

ชุดที่ 1 มาตรการตัวสะกดแม่กก

ชุดที่ 2 มาตรการตัวสะกดแม่กค

ชุดที่ 3 มาตรการตัวสะกดแม่กบ

2) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1) แบบทดสอบการอ่านและการเขียน เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

3) การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

1) แผนการสอนเฉพาะบุคคล (Individual Implementation Plan: IIP) เรื่อง มาตรการตัวสะกด

1.1) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ตัวชี้วัดและมาตรฐานการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

1.2) จัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (Individual Implementation Plan : IIP) สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

1.3) นำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (Individual Implementation Plan : IIP) สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบด้านความถูกต้อง ด้านความเที่ยงตรงของเนื้อหา พร้อมทั้งปรับปรุงข้อบกพร่องต่าง ๆ ตามข้อเสนอแนะ

1.4) นำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (Individual Implementation Plan : IIP) สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง โดยมีผู้เชี่ยวชาญประเมินแผนการสอน จำนวน 3 ท่าน ผลการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ควรมีการปรับภาษาที่ใช้ให้เหมาะสมและเข้าใจง่าย วางแผนการดำเนินกิจกรรมให้สอดคล้องกับเวลา ผู้วิจัยได้ปรับตามข้อเสนอแนะ ได้ค่าความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตั้งแต่ 4.12-4.89

1.5) นำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (Individual Implementation Plan: IIP) ร่วมกับชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่ผ่านการตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย

2) ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ

2.1) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ตัวชี้วัดและมาตรฐานการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

2.2) วิเคราะห์เนื้อหาเพื่อจัดทำชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ เรื่องมาตราตัวสะกด โดยแบ่งเนื้อหาแต่ละตอนออกเป็นหน่วยย่อย ๆ สำหรับนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ใช้เวลาในการจัดการเรียนรู้ ทั้งหมด 12 ชั่วโมง แบ่งเป็น 3 ชุด ชุดละ 4 ชั่วโมง ประกอบด้วย ชุดที่ 1 มาตราตัวสะกดแม่ก ชุดที่ 2 มาตราตัวสะกดแม่กด ชุดที่ 3 มาตราตัวสะกดแม่กบ เพื่อประกอบการจัดการเรียนรู้ ตามแผนการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคล

2.3) นำชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเที่ยงตรงของเนื้อหา พร้อมทั้งปรับปรุงข้อบกพร่องต่าง ๆ ตามข้อเสนอแนะ

2.4) นำชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของ เนื้อหา ตลอดจนวิเคราะห์ความสัมพันธ์ เนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้

2.5) นำคะแนนจากการประเมินชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของ Likert (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

2.6) นำชุดฝึกทักษะที่ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขของผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะ คือชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควรมีการปรับภาษาที่ใช้ให้เหมาะสมและเข้าใจง่าย วางแผนการดำเนินกิจกรรมให้สอดคล้องกับเวลา ผู้วิจัยได้ปรับตามข้อเสนอแนะ ได้ค่าความเหมาะสมของแผนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ ตั้งแต่ 4.87-4.97 โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.92$)

2.7) นำชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่ผ่านการตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย ร่วมกับแผนการสอนเฉพาะบุคคล

3) แบบทดสอบการอ่านและการเขียน

3.1) ศึกษาแนวคิด หลักการ ทฤษฎีเอกสารหลักสูตรและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบการอ่านและการเขียน เพื่อเป็นแนวทางในสร้างแบบทดสอบการอ่านและการเขียน สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6

3.2) สร้างแบบทดสอบการอ่านและการเขียน สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ตามจุดประสงค์การเรียนรู้

3.3) นำแบบทดสอบการอ่านและการเขียน สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบและพิจารณาความถูกต้องเหมาะสม และความสอดคล้องของเนื้อหา

3.4) นำแบบทดสอบการอ่านและการเขียน สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อพิจารณาสอดคล้องเชิงเนื้อหา (Content Validity) ระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้แล้วนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ (สมนึก ภัททิยธนี, 2551) มีเกณฑ์ในการให้คะแนน ดังนี้

ให้ +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดได้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้ 0 เมื่อไม่แน่ใจ ว่าข้อสอบนั้นวัดได้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้ -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นไม่ได้วัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้

3.5) วิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยใช้สูตร IOC เลือกข้อทดสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ถือว่าเป็นแบบทดสอบที่มีคุณภาพอยู่ในระดับใช้ได้แสดงว่ามีความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำผู้เชี่ยวชาญแล้วเลือกข้อสอบที่ใช้ได้จำนวน 20 ข้อ ซึ่งผลการวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มีค่าตั้งแต่ 0.67 - 1.00

3.6) นำแบบทดสอบการอ่านและการเขียน สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย

การวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ 1) วิเคราะห์ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 (E1/E2) (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556) ของแผนการจัดการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคลร่วมกับชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 2) วิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำ ก่อนเรียนและหลังเรียน เทียบเกณฑ์ร้อยละ 80

5. ผลการวิจัย

5.1 ผลการเพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การอ่านและการเขียน ด้วยการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคลร่วมกับชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 พบว่า ประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านและการเขียน ในวงจรปฏิบัติที่ 1 มีประสิทธิภาพ 51.99/74.12 ในวงจรปฏิบัติที่ 2 มีประสิทธิภาพ 75.00/81.18 และในวงจรปฏิบัติที่ 3 มีประสิทธิภาพ 82.43/85.88 ซึ่งมีประสิทธิภาพดีขึ้นตามลำดับ และมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ในวงจรปฏิบัติที่ 3

ตารางที่ 1 การหาประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1/E2) ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคลร่วมกับชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้

วจรปฏิบัติ	รายการ	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ	ผลการ
					เปรียบเทียบเกณฑ์ 80/80
1	ประสิทธิภาพกระบวนการ(E ₁)	80	41.59	51.99	51.99/74.12
	ประสิทธิภาพผลลัพธ์(E ₂)	10	7.41	74.12	
2	ประสิทธิภาพกระบวนการ(E ₁)	80	60.00	75.00	75.00/81.18
	ประสิทธิภาพผลลัพธ์(E ₂)	10	8.12	81.18	
3	ประสิทธิภาพกระบวนการ(E ₁)	80	65.94	82.43	82.43/85.88
	ประสิทธิภาพผลลัพธ์(E ₂)	10	8.59	85.88	

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบก่อนเรียนและหลังเรียนของการวิเคราะห์ความสามารถด้านการอ่านและการเขียน วจรปฏิบัติรอบที่ 1, 2 และ 3 (n=17)

ความสามารถด้านการอ่านและการเขียน	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ	ระดับคุณภาพ
	คะแนนทดสอบ (20)		
วจรปฏิบัติรอบที่ 1	10.18	50.88	ปรับปรุง
วจรปฏิบัติรอบที่ 2	12.94	64.71	พอใช้
วจรปฏิบัติรอบที่ 3	16.35	81.76	ดีมาก

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านและการเขียน วจรปฏิบัติที่ 1 อยู่ในระดับปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 50.88 วจรปฏิบัติที่ 2 อยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 64.71 และวจรปฏิบัติที่ 3 อยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 81.76 ซึ่งนักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านและการเขียนดีขึ้นตามลำดับจากระดับปรับปรุงในวจรปฏิบัติที่ 1 และอยู่ในระดับดีมากเมื่อสิ้นสุดวจรปฏิบัติที่ 3

6. อภิปรายผลการวิจัย

6.1 การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การอ่านสะกดคำ ด้วยการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคลร่วมกับชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียน สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบและเก็บคะแนนตามวจรทั้ง 3 วจร โดยเริ่มจากวจรปฏิบัติที่ 1 จำนวนนักเรียนมีความสามารถการอ่านการเขียนสะกดคำ มีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 51.99/74.12 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนด วจรปฏิบัติที่ 2 จำนวนนักเรียนมีความสามารถการ

อ่านการเขียนสะกดคำ มีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 75.00/81.18 ซึ่งยังต่ำกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนด และวงจรปฏิบัติที่ 3 จำนวนนักเรียนมีความสามารถอ่านการเขียนสะกดคำ มีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 82.43/85.88 เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนด กล่าวคือ เมื่อสิ้นสุดการจัดการเรียนรู้วงจรปฏิบัติทั้ง 3 วงจรจะเห็นได้ว่ากิจกรรมการเรียนรู้การอ่านสะกดคำ ด้วยการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคลร่วมกับชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพกระบวนการ คือนักเรียนมีคะแนนระหว่างเรียนจากกิจกรรมแบบฝึกในชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำสูงขึ้นตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นผลเนื่องมาจาก ผู้วิจัยได้สร้างแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ร่วมกับชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 ประกอบด้วยเนื้อหามาตราตัวสะกดที่เป็นเสริมสร้างพื้นฐานในการอ่านและการเขียนสะกดคำ และเลือกเนื้อหาใกล้ตัว เพื่อเชื่อมโยงประสบการณ์การเรียนรู้ที่ผ่านมาของผู้เรียน และมีโอกาสนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน อีกทั้ง ในการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ ในแต่ละวงจรปฏิบัติมีการทบทวนและปรับปรุงกิจกรรมการเรียนรู้จากการสังเกตพฤติกรรม การสะท้อนผลจากนักเรียน เพื่อแก้ปัญหา และพัฒนาการอ่านและการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ มีการทบทวนวิธีการอ่าน การเขียน โดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ และเชื่อมโยงความสัมพันธ์ในเรื่องราวต่าง ๆ ที่นักเรียนเคยพบเห็น ครูคอยแนะนำ และเปิดโอกาสให้ซักถามเมื่อพบคำศัพท์ที่ไม่ทราบความหมาย และอ่านตัวสะกดทุกคำ ไม่อ่านข้ามบรรทัด ทำให้นักเรียนสามารถอ่านสะกดคำ และเขียนคำในมาตราตัวสะกดได้ถูกต้อง ซึ่งอาจจะเป็นเพราะกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนการวิจัยเชิงปฏิบัติการทำให้ครูได้ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้ โดยสอดคล้องกับทฤษฎีการทำวิจัยเชิงปฏิบัติการของ Kemmis and Mc Taggart (1988) ที่ได้กล่าวว่า การวิจัยเชิงปฏิบัติการพัฒนามาจากฐานคติความเชื่อที่มุ่งเน้นบูรณาการเชื่อมโยงความรู้หรือทฤษฎีเชิงปฏิบัติการที่ได้จากการทำวิจัยกับการปฏิบัติงานที่เกิดขึ้นจริง ๆ ในสนามหรือสถานที่ปฏิบัติงานผสมผสานเข้าด้วยกันโดยอาศัยการสะท้อนความคิดใคร่ครวญไปมาในเชิงวิพากษ์ผลการปฏิบัติงานที่ได้ลงมือกระทำไปตามแผนการที่วางไว้ว่า สามารถแก้ไขปัญหานั้นได้สำเร็จ อีกทั้งการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นนั้น ผู้วิจัยได้ออกแบบตามหลักการจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล ทำให้สามารถแก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียนได้ โดยสอดคล้องกับหลักการของเบญจา ชลธารันนธ์ (2553) และกระทรวงศึกษาธิการ (2552) กล่าวว่า แผนการสอนเฉพาะบุคคลสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องในวิชาหรือทักษะที่เป็นจุดอ่อน มีการจัดการเรียนการสอนของสำหรับแต่ละบุคคลได้อย่างเหมาะสมตามระดับพัฒนาการและทักษะที่ผู้เรียนมีอยู่แล้ว หรือทักษะที่ผู้เรียนยังทำไม่ได้หรือยังไม่มี ช่วยให้นักเรียนบรรลุจุดประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ ประกอบกับชุดฝึกทักษะที่เรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก มีรูปภาพประกอบ มีรูปแบบที่น่าสนใจ และหลากหลายรูปแบบ โดยอาศัยหลักจิตวิทยาในการจัดกิจกรรมหรือจัดแบบฝึกทักษะให้สนุก ใช้ภาษาเหมาะสมกับวัยและระดับของผู้เรียน มีคำสั่ง มีคำชี้แจงสั้น ชัดเจน เข้าใจง่าย มีตัวอย่างประกอบ มีการจัดกิจกรรมการฝึกที่เร้าความสนใจ และแบบฝึกทักษะมีความทันสมัย (ปิยาภรณ์ วันมี, 2558) ส่งผลให้เกิดการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำ ให้สามารถอ่านและเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพดีขึ้นตามลำดับ สอดคล้องกับผลการวิจัยของจรรยาพิฑา คำ และพิมพ์พรรณ เทพสุเมธานนท์ (2560) พบว่าแบบฝึกทักษะการ

เขียนคำที่มีตัวสะกดมาตรา แม่กต สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการเขียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 80.29/88.29 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประภาพรรณ สุนันทรธรรม วัฒนา สุริยวรรณ และชารัญญา ผลจันทร์ (2561) พบว่า แผนการจัดการศึกษาโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนพิการเรียนรวม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 86.50/80.20 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

6.2 ความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบตามวงจรทั้ง 3 วงจร โดยเริ่มจากวงจรปฏิบัติที่ 1 จำนวนนักเรียนมีความสามารถการอ่านการเขียนสะกดคำ อยู่ในระดับปรับปรุงคิดเป็นร้อยละ 50.88 วงจรปฏิบัติที่ 2 จำนวนนักเรียนมีความสามารถการอ่านการเขียนสะกดคำ อยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 64.71 วงจรปฏิบัติที่ 3 จำนวนนักเรียนมีความสามารถการอ่านการเขียนสะกดคำ อยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 81.76 กล่าวคือ หลังสิ้นสุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครบทุกแผนในวงจรปฏิบัติที่ 3 พบว่า นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำเพิ่มขึ้นตามลำดับ ทั้งนี้ เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ตรงตามศักยภาพของผู้เรียนเป็นรายเฉพาะบุคคล มีกิจกรรมการสอนภาษาไทยที่สนุก ประกอบกับชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำที่มีแบบฝึกหัดให้นักเรียนได้พยายามฝึกการอ่านผสมเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ การันต์ แล้วฝึกอ่านแบบแจกลูกเป็นคำ แล้วฝึกเขียนสะกดคำจากเสียงที่อ่านประกอบด้วย พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ การันต์ให้ถูกต้อง เมื่อทำแบบฝึกหัดผิดครูจะคอยชี้แจงให้ทราบว่าผิดเพราะอะไรข้อที่ถูกคืออะไร ต้องแก้ไขให้ถูกต้องไม่ปล่อยผ่าน และไม่ทำให้นักเรียนรู้สึกว่าการทำผิดแล้วถูกประจาน นักเรียนจะได้รับประสบการณ์จากการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง สามารถช่วยแก้ไขข้อบกพร่องทางการเรียนของนักเรียน ช่วยเสริมสร้างต่อการเรียนรู้ ส่งผลให้การเรียนของนักเรียนและการสอนของครู ประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ดังที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559) กล่าวว่า แนวทางการจัดการเรียนรู้การอ่านและการเขียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา จะต้องสอนให้เห็นรูป คือ รูปของพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ สอนให้รู้จักเสียง คือการออกเสียงให้นักเรียนฟังเพื่อให้รู้จักเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ตามรูปที่เห็น ซึ่งเป็นความสามารถพื้นฐานในการอ่าน แล้วจึงสอนให้เขียนรูป คือ การเขียนพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ทั้งแบบแจกลูก และแบบสะกดคำ โดยสอนทีละตัว ไม่รีบร้อน หากพบนักเรียนคนใดยังอ่านออกเสียงไม่ถูกต้อง เขียนไม่ได้ ให้หยุดรอ พร้อมทั้งช่วยเหลือและแก้ไขเสียก่อน อย่าปล่อยทิ้งไว้เป็นเวลานาน เพราะจะเกิดความเสียหายและสายจนแก้ไขได้ยาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จุรพงษ์ พิทา คำ และพิมพ์พรรณ เทพสุเมธานนท์ (2560) พบว่าความสามารถในการเขียนสะกดคำ มาตราตัวสะกด แม่กต ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนคำที่มีตัวสะกดมาตรา แม่กต สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการเขียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความสามารถในการเขียนคำ เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับผลการวิจัยของ จรรยา เล็กชัยรัตน์ และพิมพ์พรรณ เทพสุเมธานนท์ (2560) พบว่าความสามารถในการอ่านสะกดคำที่เป็นสระแปลงร่างหลังการได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคำที่เป็นสระแปลงร่าง ของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สูงขึ้น และ

สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ณชญาดา แก้วแสงอินทร์ เพ็ญพิศุทธิ์ ใจสนิท และวิจิต เทพประสิทธิ์ (2560) พบว่า หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยสำหรับนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้ มีคะแนนทักษะการอ่านคิดเป็นร้อยละ 73.33 มีคะแนนทักษะการเขียนคิดเป็นร้อยละ 77.77 และผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ที่กำหนด

สรุปได้ว่า การพัฒนาความสามารถการอ่านและการเขียน ด้วยการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคลร่วมกับชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ที่ดีควรเป็นแผนการสอนที่ให้แนวทางแก่ผู้สอนอย่างชัดเจนทั้งด้านจุดประสงค์การสอนเนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการใช้สื่อการสอนและการวัดประเมินผลโดยเฉพาะแนวจัดการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคลร่วมกับชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ เป็นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติได้คิดได้ทำได้แก้ปัญหาได้เกิดทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ อย่างเป็นขั้นตอนและเป็นระบบอย่างชาญฉลาดเป็นกระบวนการสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ทำให้การเรียนการสอนประสบผลสำเร็จได้ดี

7. องค์ความรู้ใหม่

จากการวิจัยครั้งนี้องค์ความรู้ที่ได้คือการพัฒนาการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคน ให้เกิดขึ้นในทุก ๆ ด้าน ทั้งในด้านความรู้ เจตคติ และความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ตามความถนัด ความสามารถและความสนใจของผู้เรียนให้มีความสอดคล้องกับการดำเนินชีวิตประจำวัน มีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาทักษะทางปัญญาของตนเอง และช่วยให้ผู้เรียนได้ค้นพบความสัมพันธ์ระหว่างทักษะและความเข้าใจ ที่ได้เรียนในห้องเรียนกับชีวิตจริงอีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมการพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมและทักษะกระบวนการกลุ่ม เหมาะสมที่จะนำมาใช้สอนภาษาไทยแก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งมีการตั้งคำถามเพื่อให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ และเกิดประสบการณ์ในการเรียนรู้ได้อย่างเต็มที่ ซึ่งการจัดการเรียนรู้สตอรี่ไลน์จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการคิด เกิดความรู้ และความชำนาญในการวิเคราะห์วรรณคดีเพิ่มมากขึ้น จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์วรรณคดีได้ดียิ่งขึ้น และเป็นสื่อการเรียนการสอนที่จะช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพัฒนาทักษะของเด็กในการอ่านการเขียนให้สูงขึ้นได้อย่างแท้จริง

8. ข้อเสนอแนะ

8.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

8.1.1 ควรกำหนดให้การพัฒนาคุณภาพของครูและบุคลากรทางการศึกษาเป็นวาระแห่งชาติ โดยส่งเสริมพัฒนาความสามารถการอ่านและการเขียน สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้

8.1.2 กระทรวงศึกษาธิการโดยสถาบันพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา (สคบศ.) ควรประสานความร่วมมือกับทางโรงเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียน และส่งเสริมสนับสนุนการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคลให้กับครูผู้สอน

8.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปฏิบัติ

8.2.1 เรียนรู้ของผู้เรียน มีโอกาสนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และมีการทบทวนวิธีการอ่าน การเขียนอย่างสม่ำเสมอ ครูคอยแนะนำและเปิดโอกาสให้ซักถาม และควรอ่านตัวสะกดทุกคำ ไม่อ่านข้ามบรรทัด เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านสะกดคำ และเขียนคำในมาตราตัวสะกดได้ถูกต้อง

8.2.2 ควรออกแบบเนื้อหาแบบฝึกทักษะตามความสามารถของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนสามารถทำแบบฝึกทักษะในชุดฝึกทักษะที่ครอบคลุมหมายได้สำเร็จทันเวลา ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนเกิด สภาวะความพร้อมทางจิตที่เกี่ยวกับความคิด ความรู้สึกและแนวโน้มของพฤติกรรมที่มีต่อกิจกรรมการ เรียนรู้การอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทยในทางที่ดี

8.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

8.3.1 ควรมีการวิจัยเพื่อการพัฒนาความสามารถการอ่านและการเขียน ด้วยการจัดการ เรียนรู้เฉพาะบุคคลร่วมกับชุดฝึกทักษะ หรือใช้รูปแบบการสอนอื่น ๆ ร่วมกับชุดฝึกทักษะ สำหรับ นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบคุณภาพ หรือประสิทธิภาพของ กิจกรรมการเรียนรู้

8.3.2 ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาผลการพัฒนาความสามารถการอ่านและการเขียน ด้วยการจัดการ เรียนรู้เฉพาะบุคคลร่วมกับชุดฝึกทักษะกับเนื้อหาอื่น นักเรียนชั้นอื่น หรือกลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่น ๆ เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ ความสามารถการอ่านและการเขียนภาษาไทย และ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน

9. บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- จรรยา เล็กชัยรัตน์ และพิมพ์พรรณ เทพสุเมธานนท์. (2560). **ความสามารถในการอ่านสะกดคำที่เป็นสระแปลงร่าง โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน คำที่เป็นสระแปลงร่าง ของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จุงพงษ์ พิฑาคำ และพิมพ์พรรณ เทพสุเมธานนท์. (2560). **การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนคำที่มีตัวสะกดมาตรา แม่กต สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการเขียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน. **วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์**. 5(3). 7-20.
- ณชญาดา แก้วแสงอินทร์ เพ็ญพิศุทธิ์ ใจสนธิ และวิจิต เทพประสิทธิ์. (2560). **การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสำหรับนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้ (L.D.) โดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย โรงเรียนอนุบาลนางแล (บ้านทุ่ง)**. **วารสารบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย**. 10(2). 89-98.

- ดารณี ศักดิ์ศิริผล. (2549). การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยที่มีภาวะเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาทางการเรียนรู้. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาดุซฎุฎับัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- เบญจมา ชลธารันนธ์. (2543). เทคนิคการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ชุดเอกสารทางวิชาการ สำหรับพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- ประภาพรรณ สุนันธรรม วัฒนา สุริวรรณ และซารัญญา ผลจันทร์. (2561). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนพิการเรียนรวม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบะสีวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23. สกลนคร : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23.
- ปิยาภรณ์ วันมี. (2558). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- ผดุง อารยะวิญญู. (2542). การเรียนรวมระหว่างเด็กปกติกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. กรุงเทพฯ : ร้าไทยเพรส.
- ศันสนีย์ ฉัตรคุปต์ และคณะ. (2544). การเรียนรู้อย่างมีความสุข : สารเคมีในสมองกับความสุขในการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : โฆสิตการพิมพ์.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2551). การวัดผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 6. กงฬสินธุ์ : ประสานการพิมพ์.
- สมพร หวานเสร็จ. (2552). การพัฒนาศักยภาพบุคคลออทิสติกโดยใช้สื่อสนับสนุนการเรียนรู้ผ่านการมอง. ขอนแก่น : คลังน่านาวิทยา.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2559). คู่มือการสอนอ่านเขียนโดยการแจกถูกสะกดคำ. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- Kemmis, S., & McTaggart, R. (Eds.). (1988). *The Action Research Planner*. 3rd ed. Geelong, Victoria : Deakin University Press.
- Lerner, J. W., Egan, R. W., & Lerner, S. R. (2003). *Study Guide with Cases: Learning Disabilities: Theories, Diagnosis, and Teaching Strategies*. English : Houghton Mifflin Company.